

beide, som ofte kan være meget vidtløftig og indeholde nogen Banffelighed, fordi der idelig er Spørgsmaal om at reducere fremmede Pengesorter til danske Penge, og dernæst fordi der ved Afregningen meget let opstaaer mange smaa Tvistigheder, som i Reglen dreie sig om ubetydelige Gjenstande, og som det ikke er ønskeligt — ja i mange Tilfælde vil det ikke engang være muligt — for Parterne at bringe for Domstolene. Det vilde koste altfor meget, og den Slags Smaatvistigheder kan lettere udjævnes ved Vaterffkoutens Mægling; han har ingen Jurisdiction og ikke nogen egentlig Myndighed til at paatvinge Parterne en Afgjørelse; men netop fordi Gjenstandene ere mindre betydelige, er det yderst sjældent, at det ikke lykkes ham at tale de Bedkommende tilrette. Denne Bistand ved Afregningen med Follene ansees — og vistnok med Rette — som Hovedfordelen ved Vaterffkoutinstitutionen her i Landet, og derfor har man meent, at der var al Anledning til ogsaa at skaffe Søfolk og Skibsførere denne Fordeel udenfor Kjøbenhavn, og Dømmerskabet har saa egentlig kun været rettet paa, hvorledes det skulde lade sig udføre paa en nogenlunde praktisk Maade. Den første Virkning af, at man vil indføre dette udenfor Kjøbenhavn maa blive, at den Afgift, som erlægges af Mandsskabet her i Byen, ogsaa maa indføres paa andre Steder. Denne Afgift er ubetydelig, nemlig 1 Skilling, af Valeren af det fortjente Gyrebeløb, og er nærmest at betragte som et Bederlag for denne Bistand ved Afregningen. Naar nu denne Afregning for Vaterffkouten indføres udenfor Kjøbenhavn, er det naturligt — man kan gjerne sige nødvendigt —, at den samme Afgift maa erlægges ogsaa der, for at tilvejebringe Midler til at faae Arbejdet udført, men da man — i Eighed med hvad Lovudkastet har tilsigtet for Kjøbenhavns Bedkommende — har meent, at der ogsaa maatte tages Hensyn til at give Søfolkene nogen Fordeel deraf, for derved at bringe dem til at erlægge denne Afgift desto villigere, saa har man paatænkt, at kun Halvdelen af Afgiften skulde tilfalde den Functionair, som udfører Forretningen, hvorimod den anden Halvdeel skulde indflyde i en Fond, som skulde

have til Opgave i det Hele taget at fremme Foranstaltninger til Bedste for Søfolk. Det er altsaa Hovedsagen, at denne Afgift skulde indføres ogsaa udenfor Kjøbenhavn. Forøvrigt har man tænkt sig, at Forholdet maatte være dette, at, hvor man i en By ønsker en Mand særskilt ansat som Vaterffkout, der skulde dette kunne skee, men det skulde kun være efter Andragende af Byraadet, altsaa ingenlunde være nogen Foranstaltning, som man vil paatvinge Byen, hvor der ikke er fremkommet noget Andragende derom — og det er at forudsæe, at det vil være Tilfældet mange Steder, fordi der er mange Søstæder, hvor der er saa overordentlig faa af den Slags Forretninger, at man vil finde det aldeles unødvendigt at have en særskilt Vaterffkout — maa det altsaa paalægges Monstringsbefyreren at foretage denne Afregning med Follene i Forbindelse med den egentlige Afmonstring. Hvis nu denne Tanke maatte vinde Thingets Bifald, saa vil der neppe kunne opstaae nogen alvorlig Uenighed om de enkelte Vædringer, der — som de Herrer ville see — heelt igjennem enten ere en ligefrem Udførelse af denne Tanke, saaledes at de følge af sig selv, naar man først er gaaet ind paa den, eller ogsaa dreie sig om temmelig underordnede Punkter.

Det vil saaledes sees, at den første Vædring, den under Nr. 1 til § 1, som jo bestaaer i at: „i Kjøbenhavn“ skal udgaae, er den første Følge af dette nye Princip, og som den ærede Formand nylig bemærkede, hører de øvrige Forslags Skjæbne væsentlig paa, om dette Vædringsforslag vedtages eller forkastes; vedtages Vædringsforslaget under Nr. 1, saa er det derved givet, at man gaaer ind paa den Bane, at indføre Vaterffkoutinstitutionen ogsaa udenfor Kjøbenhavn. — Vædringsforslaget under Nr. 2 staaer ikke i nogen nødvendig Forbindelse med dette men det gaaer kun ud paa at fritage de Skibe, som kun fare her i Sundet, fra at være forpligtede til at benytte Vaterffkoutens Medvirkning. Dette er motiveret deels ved, at disse Reiser ere meget korte, og deels ved, at de paa Grund af deres Kortshed foregaae saa hyppigt, at det vilde være en betydelig Byrde for de Paagjældende, naar de skulde være forpligtede til ved Foran-